

Đề bài:

*Giới thiệu hình ảnh
cánh đồng lúa
quê hương bạn.*

Bài làm 1

Mời bạn đến quê hương tôi, bạn sẽ bắt gặp ngay những cánh đồng lúa bát ngát. Hình ảnh cánh đồng lúa từ lâu đã trở thành biểu tượng cho miền quê Việt Nam, và cũng là hình ảnh hằn sâu trong kí ức chúng tôi mỗi khi nghĩ tới quê nhà.

Cánh đồng làng tôi là một vùng đất trũng, xung quanh là đồi núi. Nhưng cánh đồng chiêm trũng ấy cũng đủ rộng để mỗi cánh cò bay...

Hàng năm, cánh đồng cho hai vụ thu hoạch: vụ chiêm bắt đầu cấy lúa từ trước Tết, khi trời còn rét căm căm, và vụ mùa thì bắt đầu cấy lúa khi trời đổ lửa tháng sáu.

Người nhà nông quê tôi xưa kia cực kì vất vả. Vùng đất ấy chưa nắng đã hạn, chưa mưa đã lụt. “Chiêm mất đằng chiêm, mùa mất mùa!” Bao nhiêu công sức cực nhọc của người nhà quê phút chốc bị nhấn chìm trong biển nước, hoặc được đền đáp bằng cái nắng hạn dai dẳng mà người xưa đã miêu tả trong chuyện *Cóc kiện trời*.

Còn bây giờ thì cả cánh đồng mênh mông lúc nào cũng sung sức nước tưới. Nào đề điều, kênh mương, lạch rãnh..., tất cả đều được xây đắp kiên cố. Và con đường nhựa liên xã rẽ đôi cánh đồng lúa có nhiều bờ vùng bờ thửa rất đẹp mắt, khiến người ta nghĩ rằng đây là một vùng quê giàu có và phát triển.

Nếu bạn về quê tôi vào vụ tháng năm, bạn sẽ bắt gặp cảnh tượng cánh đồng lúa chín. Lúa tháng năm chín từng vùng, màu lúa chín pha lẫn cái màu của nắng mùa hạ mới chói chang làm sao! Những con châu chấu, cào cào sạch sẽ và thơm tho bay lên, chui lọt cả vào tay áo của khách qua đường.

Nếu bạn về quê tôi vào vụ tháng mười, bạn sẽ thấy mùi thơm của hương cốm và lúa nếp. Chỉ mùi của rom cũng đã thơm nồng. Lúa tháng mười chín đều. Cả cánh đồng vàng rực. Cái màu vàng không chói chang như đồng lúa chín tháng năm. Và cái nắng tháng mười cũng dịu dịu, pha lẫn cái gió khô và hanh..., thật là dễ chịu.

Còn bây giờ là cánh đồng lúa xanh mơn mơn. Người ta gọi là “lúa phát cò”, lúa “thì con gái”. Vừa sau một trận mưa rào tháng ba, lúa trông sạch sẽ, khỏi sặc lạ thường. Đâu đó có tiếng cò lừa, có bọ gọi nhau “túc tực”, tiếng sơn ca hót líu ríu từ trên khoảng xanh thẳm rót xuống cánh đồng bát ngát...

Và chập chờn trên khoảng rộng là mấy cánh cò trắng, vừa muốn đậu, vừa muốn bay. Cùng với chúng là những chiếc nón trắng của những mẹ, những chị đang làm cò, bón phân cho lúa đồng...

Những người con xa quê hương vẫn nhớ nhất hình ảnh cánh đồng lúa, bao phủ xóm làng...

Mời bạn đến với quê hương tôi, đến với những cánh đồng lúa bát ngát, gắn liền với cuộc sống của những người nông dân nơi đây, nghìn đời nay, họ vẫn sống và vươn lên bằng nghề trồng lúa nước.

(Bài do thầy giáo Phạm Minh Diệu cung cấp)

Bài làm 2

Xin chào các bạn! Hân hạnh giới thiệu cùng các bạn một hình ảnh bình dị nhưng rất đẹp: hình ảnh cánh đồng lúa quê hương tôi.

Quê tôi là một vùng đất trũng nghèo khó, nằm cạnh dòng sông Chu. Mùa mưa, nước lên nhanh; mới hôm nay còn là đồng lúa xanh mơn mớn, ngày sau chỉ là cánh đồng trắng nước, mênh mông. Mùa nắng, lại dễ bị hạn hán, năm nào đến mùa tháng bảy, cả làng kéo nhau ra đồng dẫn nước. Nước từ con kênh được xả ưu tiên cấp cho ba ngày. Cánh đồng khô hạn, nứt nẻ, như reo ca, như một sự hồi sinh, lúa xanh hơn và lá mướt hơn. Đồng lúa quê tôi nằm kề với đồng lúa của các xã lân cận, nên trải dài ra như một tấm thảm rộng lớn, và những dãy núi phía xa, tôi từng nghĩ cánh đồng như một cái hồ rộng lớn, và những dãy núi ấy là bãi bờ xa hun hút. Những hôm sương xuống nhiều, cánh đồng phủ một màu trắng hư ảo đẹp như trong giấc mơ, và khi nắng lên lại hiện ra tươi tắn dưới ánh trời. Tôi thường gọi cánh đồng như một cô nàng đồng đánh, thay đổi xiêm áo từng giờ, từng ngày, từng mùa, chỉ cần nhìn vào màu áo là có thể đoán được tuổi của cô.

Khi mùa gặt xong, cánh đồng chỉ còn trơ gốc rạ, thỉnh thoảng vài con cò sà xuống lặn lội kiếm mồi. Tấm thảm vàng không còn nữa, chỉ còn một màu nâu lờm chờm, nhìn vô hồn và buồn buồn đến se lòng. Nhưng chỉ vài ngày sau, lại trở thành cánh đồng màu trắng, lúc đó là sắp đến mùa vụ mới, các bác nông dân đang làm đất để chuẩn bị cho một mùa cấy. Trên triền đê, một vạt màu xanh mơn mớn hiện lên. Đó là nơi gieo mạ!

Mùa cấy bắt đầu, và nhanh như một giấc mơ. Những thửa ruộng màu xanh cứ nhân lên theo bàn tay chăm chỉ của người nhà nông quê tôi. Mỗi ngày màu xanh ấy lại lan ra rộng hơn, xa hơn, chẳng mấy chốc cả cánh đồng lại phủ một màu xanh của mạ. Nhanh đến bất ngờ! Màu xanh ấy cứ đậm dần lên theo những cơn mưa. Có năm rét hại, những thân lúa run rẩy, còi cọc, nhiều mảnh ruộng rạc đi, lúa chết nhiều. Nhưng chỉ một thời gian, các bác nông dân kiên trì cấy lại, lúa lại vươn lên, kiêu hãnh vượt qua mùa rét. Từng ngày lúa lớn lên như một đứa con ngoan ngoãn dưới bàn tay chăm bẵm của những bác nông chuyên cần.

Khi lúa ở thì con gái, màu xanh như xanh hơn, mơn mớn, dịu dàng và tươi tắn hơn. Lúa đã biết cười, tiếng cười rì rào trong gió, những lá lúa vươn lên lung lay trước gió như những bàn tay giơ lên vẫy vẫy lúa vui như ngày hội và nặng dần bước vào mùa làm đồng đầy khó nhọc.

Sang tháng tư hạt lúa mảy và bắt đầu phớt vàng, sự thay đổi sắc màu như một điều kì diệu mà thiên nhiên ban tặng. Màu vàng của lúa và màu vàng của nắng hòa vào nhau đẹp như trong mơ. Tôi thích ngắm nhìn đồng lúa chín dưới nắng chiều thu, cái màu vàng của nắng chiều với màu của lúa sao dịu dàng, tinh khiết đến thế. Cả cánh đồng trải dài như một tấm thảm vàng xinh xắn, rộn lên trong tôi bao tình cảm thiết tha. Mỗi ngày màu vàng ấy mỗi đậm hơn, cánh đồng như một biển vàng lấp lánh. Mùa gặt bắt đầu rộn ràng và tấp nập. Mùi gạo mới, mùi rom mới quện thơm, đưa hương trên khắp xóm làng. Xa xa là những cánh diều, những đàn bò thong thả cúi đầu gặm cỏ. Tiếng cười của lũ trẻ giòn tan bay giữa ánh hoàng hôn.

Tôi đứng trên bờ đê, nhìn cánh đồng sau một mùa gặt, bình lặng quá! Tôi lại hình dung một mùa mới, cảm tưởng như ngày qua ngày cánh đồng lại sinh sôi màu xanh lại trỗi dậy và cánh đồng lại vàng như bao mùa đã đi qua, bền bỉ và đầy thơ mộng, như một sự đáp đền công lao không quản nắng mưa của con người quê tôi.

(Bài do cô giáo Nguyễn Hồng Kiên cung cấp)